

SECTIUNEA II.

1. Anulu nou.

Dup' atâtea vécuri negre de dureri, de vijelie,
Ce-au trecutu fără 'ncetare peste biata Românie,

Tu, anu nou, ce ne vestesci?—

Vii s'aduci patriei mele, ca o dréptă resplátire :

Pace, glorie, putere, libertate, fericire,

Índurárele ceresci?

Ori ce-a fi a ta menire, vei găsi poporul tare,
Infruntându lovirea sórtei cu-o puternică rábdare

Și cu sufletu de Român;

Căci Românulu e intocmai, precum stâncele mărețe,

Care 'n valurile mării furtunate și sumețe

Neclintite 'n veci rămănu.

Pe aceste mândre locuri, sentinelă 'naintată

Neamulu nostru, fără sprijinu, în veghere necurmată

Stă pe locu la postulu său.

Elu de doué-deci de vécuri a trecutu prin mii de lupte;

Dar' acum i-a căđutu brațulu, i-a căđutu armele rupte . . .

O! puternicu Dumneđu,

Suntu destule—atâtea chinuri! Adă đuia multu dorită :

Đi de pace, de tăríe și de glorie iubită

Pentru — acestu sermanu poporu;

Pentru-o nație creștină care pórt' unu mare nume

Și în sufletu-i presimte că-i chiămatu în astă lume

La unu falnicu viitoru.

Fă ca anulu care vine să aduc' unu mândru sóre,

Să deschid'o cale nouă de mari fapte roditóre,

Pentru neamulu Românescu;

Căci elu are din vechime o menire strălucită!

Elu a fostu și vrea să fie sentinelă neclintită,

Pe pământulu strămoșescu!

(V. Alessandri).

2. Părintele celu bunu.

Unu părinte ședeà la țeră, împreună cu familia sa. O dată' avéndu mai multe necesități, se duse la târgu, unde fu nevoitu a stă cătu-va timpu. Mama și copiii însă, viețuiau la țeră, de-